

Yazar: Ramazan YILMAZ

Çocukları okula gönderme konusu

Yüce Allah (cc), insanların yeryüzündeki hayatlarını düzenlemek için her şeyi apaçık bir şekilde aydınlatan, tamamlanmış bir kitap göndermiştir. Kur'an, dünya ve ahirette insanların ilgilendiren her konuyu apaçık bir şekilde en ince detayına kadar aydınlatmış, bunları, İslam dininin kuralları olarak belirlemiş ve bundan razı olduğunu bildirmiştir. "Bugün sizin için dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslam'a razı oldum" (Maide, 3) İslam dinini belirleyen esasların dünya hayatında nasıl yaşanacağı, İslam ile ilgili nelerin söyleneceği konusunda rasullerini ve son Rasul'unun en güzel örnek olarak vermiş, ancak onları örnek edinmekle insanların Kendisini razı edip ahirette umdukları kârlı olacakları bildirir. "Andolsun, sizin için Allah'ın Rasul'ünde, Allah'a ve ahiret gününün kavuşmayı uman ve Allah'ın emriyle anan kimseler için, en güzel bir örnek vardır." (Ahzab, 21) Müslüman olmak, yüce Allah'ın bildirdiği Kur'anı esaslara, hiçbir ayırım yapmadan ve hiçbirinden şüphe duymadan teslim olmak, teslim olunan Kur'anı esasları, Müslümanlar için en güzel örnek olarak verilen Rasulullah (as)'ın emrini esas alarak yapmaktır. Bunun dâhindeki her türlü güçlük, zorluk, dâhînce sâz ve hareket sapıktan başka bir şey değildir. Yüce Allah (cc), Kur'an ve Sünnet dâhinde kendi güçlükleri ile hareket edenlerin sapıklık içinde bulduklarını bildirmiştir. "Allah ve Rasul, bir işte hüküm verdiği zaman, Mü'min erkek ve kadın için o işi kendilerine güçle sevmeye hakkı yoktur, kim Allah'a ve Rasul'unun kârlı gelirse, muhakkak apaçık bir sapıklıkla beraber." (Ahzab, 36) Allah ve Rasul'unun hüküm verdiği konular, Kur'an'da apaçık bir şekilde belirtilmiş, iman edenlerin bu esaslara aynen uymaları, bunun dâhinde hareket etmemeleri istenmiştir. Yüce Allah (cc), Kendisine ve

Rasul’ne itaati esas almıy, Kendisine itaatin
Rasul’ne itaatten geccedil;tiğini belirtmiş, Rasul’e
itaat etmeyenlerin, k;firler olduğunu bildirmiştir. “Kim
Rasul'e itaat ederse muhakkak ki Allah'a itaat etmiştir ve kim de
y;zccedil;evirirse, biz seni onlar üzerine muhafız
g;ndermedik.” (Nisa, 80) “De ki: ‘Allah'a ve
Rasul’e itaat edin!’ eğer d;nerlerse muhakkak ki
Allah, k;firleri sevmez.” (Al-i Ýmran, 32) Allah ve
Rasul’ne itaat, M;sl;manlar iccedil;in
imanın esaslarındandır ve bunda en k;ccedil;ük bir
sapma kibinin k;fre ve þirke girmesine nedendir. Kur'an,
evrensel ve ccedil;ağlar;st; bir niteliğe sahiptir ve
y;ce Allah (cc), bu Kitabın son Kitap ve
Rasul’n; de son Nebi olduğunu bildirmiştir. Buna
g;re Kyyamete kadar gelecek t; m insanlar iccedil;in
Kur'an, insanları ilgilendiren her konuyu detaylı olarak
a;klamıy, iman edenleri bunlardan sorumlu tutmuştur. Hangi
ccedil;ađa olursa olsun, insanların Ýsl;m adına bir þey
s;yleyip yapmaları, Rasulallah (as)’n diliyle bid;at,
her bid;at sapıklık ve her sapıklık cehennemdedir. Rasulallah
(as)’n bu ifadesi, Ahzab 36. ayetinde y;ce Allah’n
bildirdiği esas a;klamaktadır. Kur'an ve S;nnet
d;ýnda y;ce Allah (cc), Rasulallah ve Ýsl;m adına
herhangi bir g;r;þ ileri s;r;mek Kur'an’y
(h;þ;) yetersiz g;r;mek, y;ce Allah’a dini
öđretmeye kalkıpmak, Ýsl;m dininin esaslarını bozmaya
tebebb; etmek, haddi aþmak, bid;at ve hurafeler
üreterek sapıklık iccedil;erisinde cehenneme, acıkly azabı
tatmak üzere girmektir. Ýsl;m dini tamamlanmıy; kim
olursa olsun, dinin sahibi y;ce Allah’n tamamlamıy
olduğu bu dini (h;þ;) eksikmiş gibi g;stericesine
Kur'an ve S;nnetten olmayan iddiaları ileri s;r;mesi,
y;ce Allah’a karpı savmıy. Hangi gerekccedil;e ile
olursa olsun, bu y;ce dine bir þey ilave etmek, bu din hakkında
Kur'an ve S;nnetten delili olmayan iddialarda bulunmak
y;ce Allah’n üzerine iftira atmaktadır ki bu,
apa;ccedil;yk sapıklık ve k;f;rdir. T; m
rasullerin mesajı aynıdır Risalet tarihi boyunca g;nderilen
t; m rasullerin ortak mesajı hep aynıdır; y;ce
Allah’n kendilerine bildirdiği Tevhidi esasları, bir þey ilave
etmeden, aynen aktarmaktadır ki, t; m rasuller, kendilerinden en ufak
bir katkı yapmadan bunu aynen uygulamıylardır. “Ey Rasul,
Rabb’inden sana indirilen þeyi tebliğ et ve eğer bunu
yapmazsan, O'nun mesajını tebliğ etmemiş olursun. Allah seni
insanlardan korur, muhakkak ki Allah, k;firler toplumuna hidayet
vermez.” (Maide, 67) Ýndirdiđi esasların aynen insanlara
ulaştırılması konusunda hassasiyet g;steren y;ce Allah

(cc), rasulleri dahi olsa, bildirdiği esaslara, en kü¸ük bir ilave yapmayđ düþünmelerine bile fırsat vermemiþ, en ağır þekilde onlarđ uyarmđptđr. “Ger¸ekten neredeyse seni, sana vahyettiğimizden ayđrđp ondan baþkasđnđ üstümüze iftira atman i¸in kandđracaklardđ, ipte o zaman seni dost edinirlerdi. Eğer biz seni ger¸ekten sađlamlaþtırmamđp olsaydık, neredeyse onlara biraz yanapacaktđn, o zaman sana hayatđn iki kat ve ölümün iki katđnđ taþtırdđk, sonra bize karþđ kendine bir yardđmcđ bulamazdđn.” (Ysra, 73-75) Bu nedenle bütün rasuller, kendilerine ne bildirilmipse onu insanlara duyurmuþlar, hi¸bir nedenle bu ilahi mesaja herhangi bir ekleme yapmamđplardđr. Dinin sahibi yüce Allah (cc), en mükemmel þekilde dinini bildirmip, onda herhangi bir eksiklik yapmamđptđr. Ona ilave yapmak, (hâþâ) yüce Allah’đn hükümlerinde eksiklik aramaktđr ki bu, büyük bir sorumluluktur. Tüm rasuller, þirk ve küfür toplumlardđ i¸erisinde ortaya ¸đkmđptđr Hemen hemen tüm rasuller, þirk ve küfür toplumlardđ i¸erisinde ortaya ¸đkmđp, Rab’leri kendilerine ne bildirmipse onu insanlara a¸đklamđplardđr. Bu a¸đklamalarđna bakđldđđynda hemen hepsinin ön celikle Tevhidi esaslardđ anlattđklarđ, insanlardđ, o toplumlarda iþlenen haramlardan sakđndđrdđklarđ görülmektedir. Hi¸bir Rasul, vahyin dđpđnda kendileri bazđ iddialar ileri sürerek helal ve haramlar koyarak insanlardđ bunlardan sakđndđrmaya yeltenmemiþtir. Ne Kur’an’da ne de son Rasul Hz. Muhammed (as)’đn söz ve fiillerinde insanlardđn günük yapamlardđnda uygulayageldikleri ticari alđpveriþlerine, birbirleri ile olan diyaloglardđna, ¸ocuklardđn kâfir ve müþrik ¸ocuklarla birlikte oynamalarđna, onlardđn mahallelerine gitmelerine yasak getirilmemiþtir. Rasullerin i¸erisinde davetlerini ortaya koyduklarđ toplumlar, putperest müþriklerin egemen olduğu, þirk ve küfür yasalarđnđn uygulandđđ, insanlardđn ve ¸ocuklardđn bu kültürel ortamda yetiþtikleri toplumlardđ. Son Rasul Hz. Muhammed (as) da dahil tüm rasuller, küfür ve þirke karþđ Tevhidi esaslardđ ortaya koyup hararetle savunduklardđ bu toplumlarda, ¸ocuklardđ kâfir ve müþriklerin ¸ocuklardđ ile oynayđp onlardđn küfür ve þirk kültürünü kapacak korkusuyla ¸ocuklardđnđ uyarmamđp, uyardđklarđna dair bir ayet gelmemiþtir. Üstelik yüce Allah’đn, Kendi rđzasđnđn kazanđlmasđ i¸in en güzel örnek olarak alđnmasđnđ bildirdiği Rasulullah (as) þöyle buyurmuþtur. “Ü¸ kipiden kalem kaldđrđldđ; uyuyan, uyanđncaya kadar, deli akđllanđncaya kadar ve ¸ocuk büyüyünceye, ihtilam oluncaya kadar (bunlara sorumluluk yoktur.)” Rasulullah (as) bunu söylerken, ¸ocuktan kalem kaldđrđldđ, ancak ebeveyni,

¸ocuklarýný putperestlerin ¸ocuklarý ile oynattýđý i¸in onlar sorumludur dememiştir. O, ¸ocuklarýn babalarýnýn zaten kendi ¸ocuklarý ile ilgilendiklerini, eve geldiklerinde de ¸ocuklarýna iyi ve kötö olaný anlattýklarýný biliyordu; zaten olmasý gereken de budur. Babalar, ¸ocuklarý köför ve þirk költörönö almasýnlar diye onlarla sokađa ¸ýköp oynayacak deđillerdi herhâide. Böyle bir þeyi sađlýklý bir kimse döþönemez zaten. Kur’ani hökömle döþönda helal haramlar koymak yöce Allah’a iftira etmektir Dini mökemmel bir þekilde tamamlayan, onda hi¸bir eksiklik býrakmayan yöce Allah’ýn hökömlerine rađmen din hakkýnda helâl ve haramlar koyanlar, yöce Allah’a iftira etmiplerdir. Yöce Allah (cc), Kur’an’da olmayan bir konu i¸in helal ve haramlar koyanlarý þiddetle uyarmakta, bunlarýn kurtulamayacaklarýný bildirmektedir. “De ki: ‘Allah’ýn, rýzýktan sizin i¸in indirdiđi þeyleri göröyor musunuz, ancak siz onun bir kýsmýný haram ve helal kýldýnýz. De ki: ‘Allah mý size izin verdi yahut Allah’a iftira mý ediyorsunuz?” (Yunus, 59) “Dillerinize yalan vasfederek bir þey i¸in: ‘Bu helaldir ve bu haramdır’ demeyin; yalan uydurup Allah’a iftira etmiþ olursunuz. Þöphesiz, yalan uydurup Allah’a iftira edenler, kurtulamazlar.” (Nahl, 116) Yöce Allah (cc), helal haramlar koyma hakkýný Rasulö’ne bile vermemiþ, Rasulullah (as)’ýn, bir konuda kendisine helal olan bir nimeti haram kýlýþý özerine onu uyarmýþtır. “Ey Nebi, ni¸in, Allah’ýn sana helal kýldýđý þeyi, neden eplerinin, hopnutluđunu arzularak haram kýlýyorsun! Allah bađýplayandýr, esirgeyendir.” (Tahrim, 1) Yöce Allah’ýn izin vermediđi, hakkýnda bir hököm inzal etmediđi bir konuda haramlar konulmasýný kesinlikle haram kýlmýþtır ki bunlarý, böyök gönahlardan saymýþtır. “De ki: ‘Rabb’im þunlarý kesinlikle haram kýlmýþtır; fuhþiyatý, onun a¸ýđýný ve gizli olanýný, gönahý ve haksýz yere isyaný, Allah’a þirk koþmayý, hakkýnda bir delil indirmedeđi þeyi ve Allah hakkýnda bilmediđiniz þeyler söylemenizi.” A’raf, 33) Risalet önderlerinin önek möcadeleleri ve Mö’minler i¸in en gözel önek son Rasul Hz. Muhammed (as)’ýn sönneti apa¸ýk ortada iken uydurduklarý yalanlarla insanlarý, ¸ocuklarýný okullara gönderme konusunda “Þirk ve köförörö diyerek haramlar koyanlar, bu uyarýlarý dikkate almayarak ayetlere aykýrý hareket etmiþ, yöce Allah’ýn özerine iftira atmýþlardýr. Ýslâm hakkýnda delilsiz konupmak þeytana tabi olmaktýr Yöce Allah (cc),

Ýslâm, Tevhidi esaslar ve rasuller hakkýnda konubanlar, iddialarýný mutlaka Kur’an ve Sünnetten delillendirmek zorundadýrlar, aksi halde peytana tabi olmuþ, apaçýk bir sapýklýk içerisine düþmüþ olurlar. Yüce Allah (cc), Kendi Zatý, razý olduðu dini, melekler ve rasulleri hakkýnda konubanlardan delil istemektedir. “Neyiniz var, nasýl hüküm veriyorsunuz, yoksa sizin bir kitabýnýz var, ondan mý öðreniyorsunuz; gerçekten sizin onda tercih ettiðiniz mi var. Yoksa sizin için üzerimizde, kýyamete kadar sürecek yeminler mi var, mutlaka sizin hükmettiðiniz pey olacak! Sor onlara, onlarýn hangisi buna kefiledir, yoksa onlarýn ortaklarý mý var, o halde ortaklarýný getirsinler gerçekten doðrular dan iseler.” (Kalem, 36-41) “Size ne oldu, nasýl hüküm veriyorsunuz! Artýk düþünmüyor musunuz yoksa sizin açýk bir deliliniz mi var; o halde getirin kitabýnýzý gerçekten doðrular dan iseniz.” (Saffat, 154-157) Yüce Allah (cc), ellerinde hiçbir delil olmadan konubanlarýn, aðýzlarýna geldiði gibi helal ve haramlar koyanlarýn peytana tabi olduklarýný ve apaçýk bir sapýklýk içerisine düþtüklerini bildirmektedir. “Ýnsanlardan kimi, Allah hakkýnda ilmi olmaksýzýn tartýþýr ve her azgýn peytana tabi olur.” (Hac, 3) “Ýnsanlardan kimi, Allah hakkýnda, bilgisizce, bir rehberi ve aydýnlatýcý bir kitabý olmadan tartýþýr.” (Hac, 8) Yüce Allah (cc), kullarýnýn ve özellikle iman edenlerin, her konuda delile dayalý konupmalarýný istemiþ, delil indirmedeði bir konuda konupmayý kesinlikle haram kýlmýþtýr. Yüce Allah’ýn bunca uyarýlarýna raðmen bu uyarýlarý görmezden gelerek ellerinde hiçbir delil bulunmadan helal ve haramlar koyanlarýn amaçlarý kesinlikle Rab’lerini razý etmek deðil, hevalarýný tatmin etmek, gündemde kalmak ve göðüslerindeki kibri tatmin etmektir ki, bunlardan ancak yüce Allah’a sýðýnýlmalýdýr. “Þüphesiz, kendilerine gelmiþ hiçbir delil olmadan Allah’ýn ayetleri hakkýnda tartýþanlar, onlarýn, göðüslerinde eriþemeyecekleri yalnýzca bir kibir vardýr, o halde sen Allah’a sýðýn, muhakkak ki iþiten, gören O’dur.” (Mürsümin, 56) Yüce Allah’ýn, delilsiz konupulmamasý hakkýndaki uyarýlarýný görmezden gelerek içerindeki kibri tatmin etmeye çalýpanlara uymak, apaçýk bir þekilde yüce Allah’ýn uyarýlarýný dikkate almamak olduðundan küfürür. Ymamý Þafii (r.aleyh)’in, Kur’an ve Sünnete dayanmayan iddialarda bulunmalar hakkýndaki þu muhtemem uyarýsý da delilsiz konupmanýn Ýslâmi olmadýðýný açýklamaktadýr: “Ýslâm adýna bir pey söyleyen kimse, Kur’an ve sünnetten delillendirmiyorsa o söz yanlýptýr, hatalýdýr, batýldýr.” Kur’an ve Sünnete dayanmadan, dillerini

eğip bükerek temsiller getirenlerin, bu olursa bu da böyle olur gibi ağız küyranların söylediklerinin Yslâm nokta-i nazarında hiçbir değeri olmadığy gibi bunları ileri sürenler de yüce Allah’n ve Rasulullah (as)’n bildirdiği üzere sapüklyk üzerinde bulunan kimselerdir.

Çünkü din hakkındaki ölçüyü Par’i olan yüce Allah koyar, Rasulullah (as) da söz ve fiilleri ile bunu insanlara açyklar. Hevaların ilah edinenler, Yslâm hakkında hüküm koyamazlar. Yslâm dininin hükümleri apaçyktyr Yüce Allah (cc), insanların ilgilendiren her konuyu en ince teferruatına kadar açyklamıy, Yslâm dinini bütün boyutları ile büpheye yer vermeyecek pekilde açyk ve net olarak tamamlamıy, bundan razı olduğunu bildirmiptir. “Andolsun bu Kur’an’da insanlar için her türlü misali etraflıca açykladıy, insan ise, her peyi çok tartıy oldu.” (Kehf, 54) Her türlü misali etraflıca açyklayan yüce Allah (cc), insanların, neyi yapıy neyi yapmayacaklarını, epleri ve çocukları ile ilgili durumlarını, onlara karpı nasıl bir tavıy takınacaklarını çok net olarak bildirmiptir. Yüce Allah’n ayetlerine, uyarı ve tehditlerine rağmen Kur’ani bir delil getirmeden helal haramlar koyanlar, Allah’n ayetleri yerine dillerini eğip bükerek geçmipte yapıy, kendileri gibi hevaların ölçü edinmiy kimselerin söylediklerini ileri sürüyorlar. Bunları yüce Allah (cc) dübünmeye davet ediyor. “Onlara: ‘Allah’n indirdiği peye tabi olun!’ dendiği zaman, derler ki: ‘Bilakis, biz atalarımızy üzerinde bulduğumuz peye tabi oluruz,’ ataları bir pey akletmediyseler ve hidayeti bulamadıysalar!” (Bakara, 170) Küyas ve maslahat kavramlarını ileri sürerek geçmiy ataların görüplerini Kur’an’n hükümlerine tercih edip onları ileri sürenler, yüce Allah’a değil atalarına tabi olmuylardıy. Geçmipte atalarından bazıları, imamların görüpleri ile yüce Allah’n hükümleri çatıyptığında imamların görüplerini alacaklarını söyleyecek kadar haddi apmıy kimselerdir. Allah’a dinlerini öğretmeye kalkıyanlar Özellikle son yıllarda ortaya çykan kimi kipi ve gruplar, adeta yüce Allah’a dinlerini öğretmeye kalkıyrcasına, ellerinde Kur’ani hiçbir delil bulunmadığy, üstelik Rasulullah (as)’dan rivayet edilen hadislere rağmen, çocukların okula gönderilmesinin küfür olduğunu iddia ederek hevalarından haramlar koymaktadırlar. Bu kimseler, yüce Allah’n buyurduğu gibi yüce Allah’a dinlerini öğretmeye kalkıyıyorlar.

“De ki: ‘Siz mi Allah’a dininizi öreteceksiniz; Allah bilir, göklerde ve yerde olanlar; Allah, her þeyi bilendir.” (Hucurat, 16) Bu kimselerin, Kur’an ve Sünnetten bir delil getirmeden Ýslâm adýna helal haram koyma tavýrlarý yüce Allah’ýn tamamlanmýþ olarak gönderdiði dinde (hâbâ) eksiklik varmýþ algýsýný oluþturma ¸abasýndan baþka bir þey deðildir.

“Rabb’inin kelimesi dođruluk¸a ve adalet¸e tamamlanmýþtýr; O’nun kelimelerini deđiptirebilecek yoktur. O, ipitendir, bilendir.” (En’am, 115) Yüce Allah (cc), bu ger¸eði bildirmesine, Kitabý’ný ve razý olduđu dinini tamamlamasýna raðmen bazý kimseler, tarihi rivayetleri Kur’an’ýn önüne ge¸irerek hevalarýndan ileri sürdükleri sa¸ma sapan iddialarýný ispatlamak i¸in dillerini eþip bükerek delil bulmaya ¸alýpmaktadýrlar. “Þüphesiz onlardan bir fýrka, dillerini Kitapla eþip bükerler, siz Kitap’tan sanasýnýz diye, oysa o Kitaptan deðildir ve derler ki: ‘O, Allah katýndandýr’ o, Allah katýndan deðildir. Allah’a karpý onlar, bilerek yalan söylemler.” (Al-i Ýmran, 78) Bunlar, bu yaptýklarý ile a¸ýk¸a yüce Allah’ýn dininde eksiklik arayarak O’nun üzerine iftira atmaktadýrlar ki, kendi elleriyle kendilerini acýklý bir azaba sürüklemektedirler. Rasul’ün örnekliði esas almayan hadis inkârcýlarý Rasulullah (as), söz ve fiilleri ile yüce Allah’ý razý etmek isteyen M’minler i¸in en güzel örneklerdir. O, ne yapmýþ, ne söylemiþse ona tabi olmak yüce Allah’a tabi olmaktýr. Bu nedenle M’slimanlar, M’sliman kalmak i¸in Rasulü en güzel örnek olarak almakla mükelleftirler. Aksi halde sapmýþ kimseler olarak Ýslâm dininden ¸ýkarlar. Rasulullah (as), savapta müþrikleri esir alýnca onlarý öldürmedi, onun yerine bazý müþrikleri, on kiþiye okuma yazma öretmeleri karpýlýđýnda serbest býrakmýþtýr. Bu ger¸ek günlük rivayetlerle geldiði gibi yüce Allah’ýn da, müþrikleri öldürmedi i¸in Rasulullah (as)’ý uyarmasý Kur’an’da yer almýþtýr. “Bir Nebi’ye, yeryüzünde günlük leninceye kadar, onun esirlerinin olmasý mümkün deðildir; siz, dünyada geniþlik istiyorsunuz, Allah ise ahireti istiyor. Allah üstündür, hakimdir.” (Enfal 67) Bedir esirleri konusunda Rasulullah (as), “Hz. Ebû Bekir’in teklifini üzerine esirlerin bir kýsmýný, malî durumlarýna göre üdeyecekleri 1000-4000 dirhem fideye karpýlýđýnda, bazý esirleri karpýlýksýz, okuma yazma bilenler ise, on M’slimane okuma yazma öretmeleri

partıyla serbest bıraktı. Rasulullah (as), esirlerin mükri olduklarını biliyor ve kendisine karpı da savaşımlardır. Buna rağmen o, esirlerin on kişiye okuma yazma öğretmelerini istiyordu. Esirler mükri ve Rasulullah (as)'ın dımanları idiler, bu nedenle doğal olarak da mükriyatlarında Tevhidden, 'İslam'dan sız etmeyeceklerdi. İlme değer veren, yuce Allah'tan ancak alimlerin hakkıyla cecildekindiği ayetini okuyan Rasulullah (as), ilim tahsil etmek iccin gerekirse cecilde'in'e bile gidilebileceğini ifade etmiştir. Enes (r.ah)'ten, Rasulullah (as): 'de de olsa ilmi arayınız, cecilde;nk; ilim öğrenmek her Mslman'a farzdır; melekler, yaptıkları ipten hoplandıkları ilim talebeleri iccin kanatlarını yere sererler.' (Cm'i's-Sağ'icir, 1/310, H. No: 640) Mükripler, iplerine gelmeyince bu hadisin uydurma olduğunu ileri sürüyorlar. İlgincidir, Mslmanlardan biri, Rasulullah (as)'a atfen uydurulan Kur'an ve Rasulullah (as)'ın örneklik vasfına aykırı olan kimi uydurmaları reddedince, onu hadis ve Snnet inkarcıy diye suçlayan bu kimseler, Rasulullah (as)'ın fiilen yaptığı esirler konusunu ve ilmin, cecilde'in'e de de olsa alınması tavsiye eden hadisini, hicbir ahlıkideğer tabımadan kendileri rahatlıkla ya inkarcı ediyor ya da ağızlarını eğip bükerek zayıf hadis olduğunu iddia ediyorlar. Peki, hadisin uydurma ya da sahih olduğu, hadisin, Kur'an'a uygun olup olmadığına bakılarak anlaşılabılır. Esirler konusunu Kur'an bizzat konu ettiği iccin uydurma olması elbette mükmin değildir. İlmin, cecilde'in'e de de olsa alınması tavsiye eden hadisin ise, Rasulullah (as)'ın ilme verdiği değer nedeniyle sahih olduğu anlaşılmaktadır. Yuce Allah (cc) Kur'an'da ilim ehlinin gercekte Allah'tan cecilde;kindikleri, ayetler arasında ayırım yapmadan bükün;ne teslim olduklarını bildirmektedir. cecilde;nk; ilim ehli yaratılışın muazzam yapısını, kiccinattaki harika olupumların hikmetini, yuce Allah'ın, vahyin dıpındaki kiccinattaki ayetlerini ok iyi bilmekte ve yuce Allah'ı hakkıyla tanımaktadırlar. Kur'an dıpında kalan dınyevi ilimler de ancak okullarda elde edilebilecektir. İlmin, cecilde'in'e de de olsa alınması tavsiye eden Rasulullah (as), cecilde'in'e de Tevhidin öretilmeyeceğini de biliyordu, buna rağmen bükyle bir tavsiyede bulunmuştı. cecilde'in ile gnm;zm; okulların hicbir farkı yoktur. Okullarda kiccinat bilimlerin, beperi ilimlerin verilmesi yanında elbette her beperi sistem kendi ideolojisini de verdiği inkarcı edilemez bir gercektir. cecilde;ocukların, okulda örendikleri bilgilerin hangisinin iyi ya da kük;f; olduğunu

¸ocuklara anne babaları anlatarak onlara doğru olan bilginin ne olduğunu ¨reteceklerdir. B¨ylece ¸ocuklar, anne babalarından ¨rendikleri ile okulda ¨rendiklerini kıyaslayarak doğruya ulaşacaktır. M¨sl¨man anne babaların g¨revi, ¸ocuklarına Hakkı anlatmak, ¸ocukların sokakta, okulda, ¸arpı pazarda duydukları gayri Yslâmi bilgilerin doğrusunu anlatarak ¸ocukların bilgilendirip duyarlı hale getirmektir. K¨fr¨n egemen olduğu ¨kelerde yalnız okullarda değil, basında, sokakta, ¸arpı pazarda v¨her alanda k¨f¨r i¸erikli bilgiler veriliyor. O halde ¸ocuklar sokağa ¸ıkarmayacak mı, bu elbette ki m¨mk¨n değildir. Risalet ¨nderlerinin hi¸biri ¸ocukların, putperest m¨prik ¸ocuklarla beraber oynamasın diye hapsettiklerine dair bir bilgi, ne Kur’an’da ne de Rasulullah (as)’n hadislerinde vardır. Tağuti sistemlerin okullarından yalnızca demokrat kâfirler mi ¸ıkıyor ¸ocukların okula g¨nderilmesinin k¨f¨r olduğunu, o okullardan ancak demokrat kâfirlerin ¸ıkacağı ileri s¨renlerin kendileri, hi¸ okula gitmemişler mi, gitmişlerse ya onlar da birer demokrat kâfirler ya da ger¸ekten Tevhidi d¨p¨nd¨klerini iddia ediyorlarsa bu durumda onlar, aslında kendi kendilerini tekzip ediyorlar. Demek ki okula giden her ¸ocuk birer demokrat kâfir olarak ¸ıkmıyor. Diğer taraftan g¨n¨m¨zde bir¸ok M¨sl¨manın bizzat bahit oldukları ¨zere, Tevhidi d¨p¨nen kimi M¨sl¨manlar, ¸ocukların okula g¨ndermiş, lise ve ¨niversitelerden mezun olmuşlar, ancak hamdolsun ¸ocukları, birer Tevhid eri olarak bug¨n Tevhidi m¨cadelede yerlerini almışlardır. Kur’ani verilerden konuya bakılacak olunursa, kâfir putperest bir babanın yanında ve k¨fr¨n saraylarında yetipen Hz. İbrahim (as) ve Hz. Musa (as)’n ¨reklileri g¨r¨lmektedir. Ayrıca Ashab-ı Kehf, Kentlilere gelen davet¸iler ve Ashab-ı Uhdud’a giden davet¸iler de Tevhid okullarında yetipmediler. Elbette ki y¨ce Allah (cc) rasullerini se¸ti, ancak g¨n¨m¨zde de k¨fr¨n okullarında da Tevhidi M¨sl¨manların yetiştiricileri ¨reklileri bulunmaktadırlar. ¸ocukların k¨fr¨n okullarına gitmesi durumunda demokrat kâfir ¸ıkacağı iddia edenlere bir cevap da, g¨n¨m¨zde Avrupa’da yapayan bir¸ok inanan insanın, ¸ocuklarının g¨nderecek okul bulamadıkları ya da oturdukları semte yakın bir okul bulunmadığı i¸in ¸ocukların Katolik kilisesinin ya da inan¸sızların okuluna g¨ndermeleridir. Mezun olanların hi¸biri papaz ya da rahibe olmadıkları gibi kız ¸ocukları bap¨rt¨l¨ okumakta ve o okullarda bir¸ok

gençlikte okul döneminde de mezun olduktan sonra da namazlarını kılmaktadırlar. Tevhidi mücadele, ancak Kur'an ve Sünnetin belirlediği esaslara göre yapılır Tevhidi mücadelenin nasıl yapılacağı ve yapıldığıyla ilgili Allah (cc), apaçık bir şekilde bildirmiş, iman edenlerin, bunların en güzel örnek olarak alınmasını emretmiş, iman edenlerin, bu örneklikleri almaları halinde hidayete ve rahmete ulaşacaklarını bildirmiştir. "Andolsun onların kıssalarında akılları için ibret vardır; bu, uydurulacak bir söz değildir; velakin kendinden örneklerinin doğrulanması ve her peygamberin çağırması; iman eden topluluk için bir hidayet ve rahmettir." (Yusuf, 110)

Sünnetullahta Risalet önderleri tüm rasuller ve onların izlerini takip eden Tevhid erleri, idaresi altında yapamamakta durumunda buldukları taati sistemlerden izin almadıkları gibi onlara en yakın bir taviz de vermemişler, onlara açıkça meydan okumuşlardır. Yıpte en güzel örneklerden biri olan Hz. Ybrahim (as) ve beraberindekilerin tavizsiz Tevhidi mücadelesi. "Muhakkak ki Ybrahim'de ve onunla beraber bulunanlarda sizin için güzel bir örnek vardır; o zaman kavimlerine "Elbette biz, sizden ve Allah'tan başka itaat ettiklerinizden uzadı, sizi inkar ediyoruz. Siz, bir tek Allah'a iman edinceye kadar sizinle bizim aramızda sürekli bir düşmanlık ve nefret ortaya çıkmıştır" demişlerdir." (Mü'min, 4)

Rasullerine iman ettikten sonra Onun hikmetinde her peygamberin üzerinde tutan Ashab-ı Kehf'in onurlu ve şanlı Tevhidi haykırıplarınıyla ilgili Allah (cc), sonradan gelecek Tevhid erlerine vererek iman edenlerin, onlar gibi hareket etmelerini, idaresi altında buldukları taati sisteme karşı onurlu bir duruş sergilemelerini istemiştir. "Biz sana onların haberlerini hakkıyla anlatıyoruz; şüphesiz onlar, Rasullerine iman etmişlerdir; Biz de onların hidayetlerini artırmıştık; onların kalplerini bağlamıştık; kıyam ettiler, peşinden dediler ki: "Rasullerimiz, güçlüklerin ve yerin Rasulüdür, biz Onlardan başka ilaha davet edemeyiz, çünkü o zaman sağımlı oluruz. Bunlar bizim kavmimiz, Onlardan başka ilahlar edindiler; onların, apaçık bir delil getirmeleri gerekmez miydi, Allah'a karşı yalan uydurandan daha zalim kimdir!" (Kehf, 13-15)

Taatin idaresi altında onun hakimiyetini kabul edip onun yasalarına göre vakıf ve dernek kurarak Yslem'i anlatmaya kalkışmak, taati Melek ve İlah olarak kabul etmek, Rububiyeti taata tahsis etmektir. Yıpte bu gerçeği bilen Risalet önderleri ve Tevhid erleri, idaresi altında buldukları taati sistemlere ve taraftarlarına açıkça meydan okumuşlar, onların ilah edindiklerini kabul edemeyeceklerini, onların yüzlerine haykırılmışlardır.

“Pehrın uzak yerinden bir adam, koparak geldi, dedi ki: ‘Ey kavmim, tabi olun bu gönderilen elçilere; sizden bir ücret istemeyenlere tabi olun, onlar, hidayete ermiplerdir. Ben, neden beni yaratana kulluk etmeyeyim ve siz, O’na döndürüleceksiniz. O’ndan başka ilahlar edinir miyim, eğer Rahman, bana bir zarar vermek istese, onların befaati bana hiçbir fayda sağlamaz ve beni kurtaramazlar. O takdirde gerçekten ben, apaçık bir dalalet içerisinde olurum. Doğrusu ben, sizin Rabb’inize iman ettim, beni dinleyin.” (Yasin, 20-25) Bütün bu ilahi gerçeklere kulaklarını tükayüp tağuti sistemin küfür ve ğirk yasaları altünda tağuttan izin alarak davet yaptüklarünü iddia edenlerin yaptükları mücadele Tevhidi bir mücadele değil, yüce Allah’nü zerine iftira atarak, küfür ve ğirklerini gizleme mücadelesidir. Çocukların okula gönderilmesine karşı olanlar, gerçekten Tevhidi mi düğünüyorlar Çocukların okula gönderilmesinin ğirk ve küfür olduğunu ileri sürenlerin, gerçekten Tevhidi bildiklerine ve Tevhidi gaye ile bunu söylediklerine baküdüğünda bunların, Tevhid ile sloganik söylemlerinden başka uzaktan yakündan ilgilerinin bulunmadüğü görülmetedir. Bu söylemleri, Rabb’imizin de bildirdiği üzere, sürüğüslerindeki kibirlerini tatminden ibarettir. “Ēüpüphesiz, kendilerine gelmiş hiçbir delil olmadan Allah’nü ayetleri hakkünda tartüpanlar, onların, göğüslerinde eriğemeyecekleri yalnüzca bir kibir vardür, o halde sen Allah’a süğün, muhakkak ki iğiten, gören O’dur.” (Mürsquo;min, 56) Okul konusunda sloganik ifadeden ileri gitmeyen Tevhidi söylemlerini, Kur’ani hiçbir delilleri olmadan, üstelik Rasulullah (as)’nü ürnek Sünnetini ve hadisini inkâr ederek küfür ğirk olduğu iddialarünü tekrarlayüp duran bu Tevhiden nasipsiz Sünnet ve hadis inkârcülarınü durumlarına baküdüğünda bunların, sözde inkâr ettikleri tağutla içli düğü oldukları görülür. Bunlar, yüce Allah’nü Zatüna iman edilmesi için reddedilmesi gerektiğini bildirdiği tağutu, sözde söyem düğünda reddetmedikleri, hali hazırda buldukları tağuttan izinli vaküf ve dernekler içinde bulunmalaründan anlapülmaktadış. Zillet içerisinde ğirk ve küfür olan vaküf ve derneklerde yuvalanan, insanlara tağutun reddedilmesini söyleyip kendileri tağutun kirli tabelaları altündan oturan bu kimseler, Kur’an’nü bildirdiği üzere ikiyüzliü bir tavür sergilemektedirler. Bunlar, tağut tarafündan sorgulanünca tağutun izni ile kurdukları vaküflarda bulduklarünü söyleyip tağutu razü ederlerken arkalarında topladükları zavallü insanlara da tağutun reddedilmesi gerektiğini söylemektedirler. “Yüman edenlerle

karşılaştıkları zaman; 'İman ettik' derler, fakat peytanlarıyla babıba kaldıklarında; 'Pheşiz biz sizinle beraberiz, biz sadece alay edicileriz' derler. (Bakara, 14) Tađutla beraber bulduklarını ve ondan yana olduklarını da, kafu; dedikleri demokrasi b;lenlerinde, demokrasi n;beti tutmaları ile g;stermipler, bunu da hi;bir ahl;ki değer tabımadan sanal alemde yayınlamıplardır. M;nafıklığın ;l;sın g;steren, boğazlarına kadar birk ve kafu; i;erisinde bulunan bu kimseler, yaptıkları ve tağutla beraber bulunmaları ile Tevhidin savunucusu değil, tağutun safında olduklarını g;stermiplerdir. U;stelik bu kafu; ve birk durumlarından tevbe etmedikleri gibi, her zaman yaptıkları gibi seviyesizce kelimeleri yerlerinden kaydırarak tağutla birlikteliklerini savunmu;plardır. Bu iki;zl; sloganik Tevhid savunucuları, Tevhidi, bir inan; ve iman ilkesi olarak değil, insanları kandırmak i;in sadece dergi ve derneklerinde isim olarak kullanıyorlar. Oysa Tevhid, birk ve kafu; yuvaların, kafu; ve birklerini gizlemek i;in tabelalarda ya da dergilerde isim olarak değil, bir iman ilkesi ve iman m;cadelesidir. Tevhidi m;cadelenin nasıl yapıldığı, S;nnetullahta Tevhid birk m;cadelesinde Risalet ;nderleri rasuller ve Tevhid erleri tarafından a;ık;a ortaya konulmu;dur. Onların hi;birisi, tağutun verdiği izinle birk ve kafu; tabelaları altında tağutun kucağında otururlarken, tağut ile birlikteliklerini g;stermek i;in kafu; b;lenlerine katılarak sloganik olarak Tevhidi savunmamı; Tevhidi, kafu; ve birklerini gizlemek i;in isim olarak kullanmamı; hayatlarını ortaya koyarak Tevhidi m;cadeleyi vermi;lerdir. S;zde okula karşı olan ancak ger;ek yapılarında tağutun kucağında oyuncak olan bu iki;zl; kimselerin, Tevhidi savunmaları i;in ;ncelikle tağutla birlikteliklerine son vermeli, birk ve kafu; yuvaları olan vakıf ve dernekleri kapatmalı, sonra y;ce Allah'ın ;zerine attıkları iftiralardan dolayı tevbe ederek arkalarında s;r;kledikleri bilin;siz kípillerden helallik istemeli, daha ;nce birk ve kafu; i;erisinde bulduklarını itiraf etmelidirler. Bu kimseler, Tevhidi esasların ne olduğunu ;ok iyi ;đrenip ona hakkıyla iman etmeli, daha sonra Risalet tarihinde Tevhidi m;cadelenin nasıl yapıldığını ;đrenip o doğrultuda hareket etmelidirler. Ancak bu durumda Tevhid ve birk s;ylemlerinde samimi ve ger;ek;i olabilirler. Aksi halde i;erisinde buldukları kafu;, birk ve m;nafıklıkları ile acıkly azabı tatmak ;zere ebediyen kalacakları cehennemleceklerdir. ;ocukları okula g;ndermenin fayda ve zararları ;ocukları okula g;ndermenin elbette sıkıntılarını vardır, ifade ettiğim ;zere anne babalara, bu sıkıntılarını giderme

konusunda gönrevler düpmektedir ki, zaten ebeveyn olmak da bunu gerektirir. ancak okula göndermenin de birçok faydaları vardır, bunlar.

Yüce Allah'ın, ayetlerde s&yk s&yk dikkatleri çektiği Kâinat ayetleri, öğretmenler Allah'ın ayetlerini öğretmiyoruz deseler de, okullarda verilmektedir. Bu nedenle çocukları okula göndermemek onların, Kur'an'da Rabb'imizin dikkatleri üzerine çektiği Kâinat ayetlerini öğrenmelerine engel olmaktır ki bu küfür'dur. Yüce Allah (cc), Kur'an ayetlerinde Kendisine kulluğun esaslarını açıklarken, aynı zamanda s&yklykla insanın yaratılış sürecini ve olupumunu, Kâinat ayetlerini, yıldızların durumunu, güneş ve ayın hareketlerini, uzayın derinliklerini, denizlerin durumunu, bulutların akıpını ve yağmur sularını tabümalarını, yerden nebatın bitirilmesini konu edinmektedir. Büt&uumn bunlar da birer bilim dalıdır ve bu bilimin incelikleri eğitim kurumlarında verilmektedir. Okulda verilecek eğitimin aynısını düşarüda çocuklarına verebilecek aileler varsa elbette bu daha güzel ve takdire şayan olacaktır. Ancak hem çocuklarını okula göndermeyip hem de onlara kâinat ayetlerini öğretmemek çocukların, yüce Allah'ın hakkıyla tanınmalarına engel olmaktır.

Çocukları okula göndermeyip onların kâinat ayetlerini öğrenmelerini sağlamayanlar, gerçekleri görmemek için kafaları kuma sokanlardır. Bunlar, çocuklarının Kâinat ayetlerinin öğrenilmesine engel olup, onların muazzam Kâinatın ayetlerini öğrenmekten alıkoymuşlardır. Çocuklarının kâinat ayetlerini öğrenmelerine engel olanların durumu, Mekke müriklerinin Kur'an'ın anlaşılmışına engel olmalarının değipik bir beklidir. Mekke mürikleri, Kur'an'daki ayetlerin anlaşılmışına engel oluyorlardı, günümüz geleneksel sapıklar, geleneksel atalarının ilah edinmiş mürikler de yüce Allah'ın, Kâinat ayetlerinin anlaşılmışına engel olmaktadır. Geleceğin bilim insanlarının, doktorların, mimarların, her türü teknik ve teknoloji mühendislerinin, kâinat ayetlerinin hikmetini kavrayacak ilim ehlinin yetişmesi için çocukların, okula mutlaka gönderilmeleri gerekir. Çocuklar okulda, diğer ilimlerle beraber Kâinat ayetlerini de öğreneceklerdir. Çocukları okula göndermemek her peyi, inançların kontrolünde ve tasarrufunda bürakmaktadır ki bu durumda, Müslüman olduklarını iddia edenler, ipleri düşünde, hasta olduklarında o inanç ateist, demokrat dedikleri küblerin önünde süklüm büklüm durarak onlardan medet umacaklar. Çocukları okula gönderilmesine karşı

¸yanlar, payet Ýslâm düþmanlarýnýn ajanlarý deðillerse ya ger¸ekten ahmak ya da ger¸ekten Ýslâm’dan bihaber kara cahillerdir.

Çünkü baþka türlü aklý babýnda ve iman eden bir Müslüman, bu kadar ahmak¸a bir iddiada bulunmaz. Bunlarýn amacý taðutu inkâr deðil, payet öyle olsaydý, taðutla kol kola demokratik küfür þölenlerine katýlmazlardýr. Bunlar, kipiliksiz, yalancý ikiyüzlü ahmaklardýr. Çocuklarýn okullara gönderilmesine karpý ¸yanlar, baþörtüleri, kâfir kadýnlar yanýnda ¸ýkarýlmayacak olan kadýnlarýný, demokrat ateist kadýn doktorlara muayene ettirecekler, onlar da, gerektiði zaman bu sloganik Tevhidi savunucularýnýn kadýnlarýn en mahrem yerlerini bile muayene edecektir. Müslüman anne babalar, okula ¸ocuklarýný gönderirlerken dikkat edecekleri husus, ¸ocuklarýn, taðutun yemin merasimlerine katýlmalarýný önlemek, ¸ocuklarýnýn bu konuda duyarlý olmasýný saðlamaktýr. Bunun dýþýnda müfredatta küfür ve þirk konusu iþlendiðinde bu konuda ¸ocuklara Hakký anlatmak, doðrunun ne olduðunu öðretmektir. Çocuklar zaten sokakta, basýnda ¸arþýda da bir¸ok küfür ve þirk olan hususlarý duyup görüyorlar. Bir okul yönetimi zorla ¸ocuklarý yemin törenlerine sokmasý durumunda bu ¸ocuklarý sorumluluk altýna sokmaz, ¸ünkü ¸ocuktan kalem kaldýrýlmýþtýr. Çocuðun orada zorla tutulmasý, anne babalarýný deðil, okul yönetimini sorumluluk altýna sokar. Çocuklarýn okulda öðrendiklerinden anne babayý sorumlu tutmak, Yahovacýlarýn mantýðýdýr. Onlar, Hz. Adem (as)’ýn iþlediði su¸un günahýný biz evlatlarýnýn ¸ektiðini iddia ediyorlar. Anne baba ¸ocuklarýna gereken bilgiyi ve duyarlýlýðý kazandırdýktan sonra ¸ocuklarýn okulda yanlýþ bilgi almalarýnýn sorumluluðunu anne babalara yükleyenler, Hz. Nuh (as)’ý, oðlunun iþlediði günahtan sorumlu tutmaktýr ki, yüce Allah (cc), Hz. Nuh (as)’ý, oðlunu müþriklerin i¸ine gönderdi de küfre girdi diye sorumlu tutmamýþtýr. Çocuklarýn okul durumu, týpký bir markete gönderilmeleri gibidir, markete gönderilen ¸ocuk, anne babasýnýn söylediði helal þeyleri alacaktır, tezgâhlardaki haram þeylere gözü ilipmesi, onun haram iþlediði anlamýna gelmez. Okula giden ¸ocuklar da anne babalarýnýn duyarlýlýðý ile kendilerine lazým olan bilgileri alacaklar, diðerlerini duymakla kalacaklar ki, onlarý duymalarý þirk ve küfür deðildir. Þirk ve küfür olan sözleri kabul edip söylemek þirktir ki, ¸ocuklar zaten bir bilgiyi kabullenip savunacak durumda ve sorumlulukta deðillerdir. Onlar, duyduklarý þeyleri anne babalarý ile konuþarak doðru ya da yanlýþ olduðunu öðrenebilirler. Küfür ve þirk

sözlerini duymak, kâfir ve şirk deşildir, öyle olsaydı, hemen herkes hayatında binlerce kâfir ve şirk sözlerini duymaktadır ki bunların müşrik ve kâfir olmaları gerekir. Risalet tarihinde de rasullerin müccidleri da dahil tüm müccidler, arkadaşlarından, yetiştikleri müccidlerden bir müccid kâfir ve şirk sözleri ve hareketi göstermişler, ancak onlar hakkında ne ayet gelmiş ne de Rasulullah (as) bu konuda bir şey söylemiştir. Müccidlerden kalem kaldırmıştır, ancak Rabbinin gerçekten iman etmiş nesillerin ve geleceğin Tevhid erlerinin yetiştirilmesi için anne babalar, müccidlerine Hakkı anlatıp onları duyarlı hale getirmeli ve bunda şerh ve duyarlı olmaları ile göstermelerini yapmış olacaklardır. Daha önce ve günümüzde bir müsliman, müccidlerini tağutun okullarına göndermiş, müccidleri şerhinde hassasiyetle durarak onların öğrendikleri yanlışların doğrusunu onlara anlatmış, mezun olan müccidler, hamdolsun birer Tevhid eri olarak yerlerini almışlardır. Müslimanlar ve imani konuda yeni yeni bir şeyler öğrenmek isteyen kimseler, kendileri boğazlarına kadar şirk ve kâfir içerisinde bulunan, tağutla omuz omuza demokratik kâfir şerhlerine katılan, tağutun verdiği izin ile şirk ve kâfir yuvalarında yuvalanıp şerhleri pek bir halde Tevhidi slogandan şerh savunmayan ikiyüzlü müccidleri dinlememeli, müccidleri şerhinde duyarlı ve hassasiyetle durarak onları yetiştirmeye çalışmalıdırlar. “Elbette bu bir şerh; artık dileyen kimse, Rabbinin varan bir yol tutar.” (Müzzemmil, 19)

Bu köpe yazışının geldiği yer: Kurani Mücahede:

<http://www.mucahede.com>

Bu köpe yazış için adres:

http://www.mucahede.com/modules.php?name=Kose_Yazilari&op=view_article&artid=261